

Jeg vil for min part slutte med en enkelt lille kommentar til hr. Hans Engell, som kom med en bemærkning, jeg egentlig blev lidt ked af. Hr. Hans Engell sagde, at regeringen bare bliver siddende, og tænk, det blev jeg lidt ked af! For det første er det ret usundt bare at blive siddende. For det andet er det jo ikke sandt. Tiden tillader ikke den omfattende redegørelse, jeg har her over de resultater, regeringen har fået igennem, men de er der og indgik delvis i min første tale.

Derfor vil jeg slutte med at henvise til de vise ord, hr. Jørgen Estrup kom med i sin politiske ordførertale. Han sagde: Stabiliteten truer. Jeg vil tilføje: Vi truer ikke, men jeg kan bekræfte, at stabiliteten truer. Vi har i året, der er gået, skabt en masse resultater i et bredt samarbejde, og jeg håber, at vi kan videreføre den linje i næste folketingsssamling.

Torben Lund (S):

Jeg skal gøre det meget kort, og det er ikke for at starte en anden runde på dette lidt fremskredne tidspunkt, men jeg skylder lige at give vores tilkendegivelse om de tre dagsordensforslag, der er fremsat, og jeg kan på regeringspartiernes vegne sige – hvilket vel ikke er helt overraskende – at vi ikke kan støtte nogen af dagsordenerne.

Om dagsordenen fra SF kan jeg, som det også fremgik af min tale, sige, at regeringen og regeringspartierne i forvejen beskæftiger sig meget med det spørgsmål, der er indeholdt i dagsordenen, så vi synes, at den er meget overflødig. Hvis jeg endelig skulle gå videre ind i indholdet i dagsordenen, så savner jeg i høj grad den økonomiske side, og ville man have lavet en rigtig dagsorden på det punkt, ville man også have taget stilling til, i hvilken ansvarlig økonomisk ramme ønskerne skulle fremføres.

Desuden synes vi, at der, på baggrund af de forhandlinger der har været her i dag, er en selvstændig pointe i, at vi fra regeringspartiernes side står frit i forhold til de finanslovforhandlinger, der skal være til efteråret.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg føler, at statsministerens indlæg her til sidst giver anledning til lige at sætte et par ting på plads.

Statsministeren opholdt sig en del ved mine betragtninger om ledighedstallet og gjorde meget ud af at fortælle, at hvis man går ind og kigger på udviklingen i antallet af dagpenge-

modtagere i de enkelte a-kasser, så kan statsministeren se et klart fald i antallet af arbejdsløse. Det tror jeg statsministeren har fuldstændig ret i. Det har jeg faktisk også gjort klart tidligere i debatten. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er hævet over enhver tvivl. Og det er slet ikke det, debatten drejer sig om. Den drejer sig om noget ganske andet.

Debatten drejer sig om, hvorvidt der til gengæld er kommet flere på overførsler på andre områder – og det er der. Jeg står her med økonomiministerens egne tal, og dér ligger det sådan, at i henhold til økonomiministerens egne tal var der i 1993 349.000 arbejdsløse. Økonomiministeren forventer, at tallet i 1995 vil være faldet til 285.000 arbejdsløse, altså et fald i ledighedstallet på 64.000. Og det er rigtigt nok. Jeg tror også, at økonomiministeren vil bekræfte, at det forholder sig sådan. Til gengæld er der kommet 68.000 flere på orlov. Økonomiministeren oplyser, at der i 1993 var 7.000 på orlov, og det tal forventer økonomiministeren vil stige til 75.000 i 1995, altså med andre ord 68.000 flere på orlov.

Jeg tror, at statsministeren vil give mig ret i, at det til syvende og sidst er den samme kasse, der skal betale. Om det hedder dagpenge eller orlovsydelse, det ændrer ikke ved, at det er den samme kasse, der skal betale, ja, det er oven i købet sådan, at nogle af dem, der nu går på orlov, kommer direkte fra arbejdsløsheds-kassen og går på orlov, så der er bare sket det, at de er flyttet fra den ene kasse til den anden.

Så siger statsministeren, at det ikke er statsministeren, der går og flytter rundt på dem. Nej, jeg holder heller ikke statsministeren personligt ansvarlig for, at de er flyttet fra den ene kasse til den anden, men det er jo en uomtvistelig kendsgerning. Det er økonomiministeren selv, der har oplyst os om, at der altså er kommet 68.000 flere på orlov, så der er godt nok 64.000 færre registrerede arbejdsløse, men der er altså kommet 68.000 flere på orlov. Oven i det er der så 20.000 flere, der er kommet på efterløn, og uanset at det hedder efterløn og ikke dagpenge, så er det den samme kasse, der skal betale.

Og det er netop vores kritikpunkt, at det i en situation med konjunkturfremgang ikke er lykkedes regeringen at knække kurven, for man har bare flyttet kurven fra det ene sted til det andet, og når vi lægger tallene sammen, er det ikke færre, men reelt flere, der er på overførselsindkomst.